

Forfatter: Gade, Niels Wilhelm

Titel: BREV TIL: Gade, Søren Nielsen; Arentzen, Sophie Hansdatter FRA: Gade, Niels Wilhelm (1843-10-03)

Citation: Gade, Niels Wilhelm: "BREV TIL: Gade, Søren Nielsen; Arentzen, Sophie Hansdatter FRA: Gade, Niels Wilhelm (1843-10-03)", i *Niels W. Gade - Optegnelser og Breve*, Gyldendalske Boghandels Forlag (F. Hegel & Søn), s. 48. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001988775-000-shoot-L0019887750000010.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Niels W. Gade - Optegnelser og Breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Leipzigden 3die Oktober 1843.

Kjære Forældre!

Løverdagften arriverede jeg hertil. Om jeg har det godt? Ja, I kan tro jeg lever (allerede de to Dage jeg har været her), som en Prinds. Om jeg har talt med Mendelssohn? Ja, Ja! Jeg er aldeles forelsket i ham. Jeg lever ganske i ham — I kan ikke tro, hvor han holder af mig. — Dog, jeg vil i al Rolighed fortælle Jer mit Ophold her. Søndag Formiddag gik jeg hen til Mendelssohn, men traf ham ikke hjemme, gav mit Kort og sagde, jeg vilde komme igjen kl. 5.

Kl. 5 stod jeg igjen ved hans Dør med en svag Hjertebanken. „Ja, Doctoren er hjemme.“ Han kom mig i Møde med en Hjertelighed og Velvillie, som langt overgik min Forventning, og efter at vi gjensidig havde ytret vor Glæde over at have truffet sammen o. s. v. o. s. v., førte han mig ind i et andet Værelse, hvor hans Kone, Fr. Hiller og nogle flere Herrer og Damer vare, hvilke jeg blev forestillet som den danske Componist Gade. Nu, jeg kan ikke fortælle alt, hvad der blev talt, men at jeg befandts. 49 mig særdeles vel i denne Kreds, kan I nok tænke. Mendelssohn inviterede mig ved Afskeden til en lille Soirée Mandag Aften, som kun bestod af hans gode Venner. Søndag Aften gik jeg i den 1ste Gewandhaus Concert og „erstaunede“ over Orchestret, over Mendelssohns Claverspil (som er ganske overordentligt) og imellem Afdelingerne besøgte jeg Orchestrets Medlemmer, som bleve mig forestillede. Disse sidste betragtede mig som en stor Mand, og jeg voxede særdeles meget udi egen Indbildning for at skjule min Undseelse for dem. Her gjorde jeg ogsaa Bekjendtskab med Concertmester David, en prægtig, tjenstvillig Mand, der har tilbudet mig at laane hans Fortepiano, saalænge jeg er her. — Jeg fulgte med Mendelssohn ned ad Trappen (efter Concerten), han var uhyre overgiven, sang ideligen Scherzoen af min Sinfonie og gjorde Løjer. Ved Afskeden sagde han: Kommer De lidt op til mig imorgen Formiddag? Jeg svarede naturligvis: Ja! meget gjerne. Hiller inviterede mig at gaa med sig, hans Kone og David hen at spise til Aften, — vi bleve sammen til Kl. 12, drak Champagne paa Kraft og vare alle meget lystige. —

Mandag: Besøg hos Kistner med David. Kistner er en Gentleman af første Rang, overordentlig venlig, og bad mig strax at være som hjemme. — Besøg hos Mendelssohn. Jo mere jeg omgaas ham, desto mere holder jeg af ham. Han vil endelig have, at jeg ved en Concert selv skal dirigere min Sinfonie, som med det første skal opføres. Naar jeg ikkes. 50 vil, da skal ingen anden end han selv; „denne Sinfonie er mig saaledes „am Herz gewachsen“, at jeg ikke vil lade andre end ham selv dirigere den“, siger han. Om Aftenen var jeg altsaa igjen hos ham; der blev spillet og sunget ganske udmærket. — Robert og Clara Schumann (med hvem jeg i Forvejen havde gjort Bekjendtskab) vare der ogsaa. Jeg morede mig ganske ypperligt. Kl. 12 gik jeg hjem. „Kommer De op til mig imorgen Formiddag?“ Ja, meget gjerne; „Tag den nye Sinfonie med, jeg er nysgjerrig efter at see den“. Janok!

Tirsdag. Besøg hos Mendelssohn med den nye Sinfonie under Armen. (Han var saa fornøjet med den, at han raadede mig ikke at gjøre andet end at skrive). „De maa componere meget, meget nyt til os“. Han reiser imorgen til Berlin for at opføre en ny Musik i Potsdam. Jeg har gjort Aftale med David at reise et Par Dage derhen for at overvære Opførelsen, hvorpaa vi reise med Mendelssohn tilbage til Leipzig. Nu kan jeg ikke fortælle videre; det er Tirsdag Aften, jeg sidder paa Härtels Contoir og skriver dette Brev, som jeg oui et Øjeblik bringer paa Posten. - - Hvor blev Svane*) af? jeg havde tænkt mig at træffe ham i Berlin; Conservatoriet er i fuld Gang.

Jeg bor i Stadt Majland, ret godt, har en Have udenfor mine Vinduer og en Dr. Klengel over mig, som er en vakker Fyr. Hils Carl Helsted mange Gange fra Robert Schumann. I lige Maade laders. 51 Mendelssohn hilse mange Gange og takker for hans Opmærksomhed med Sangene. Item fra Dr. Klengel, Nu faar jeg vel snart et Brev, som jeg synes ærlig at have fortjent. Er jeg ikke meget flittig Brevskriver?

Forventende snarlig Brev forbliver jeg Eders kjærlige Søn

N. W. GADE.

Hils Alle!

NB. Vis ikke dette Brev uden til mine intime Venner!!!